

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/174/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120308920
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6120308920.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-mestská časť Petržalka proti žalovanému: Z. A., X.. XX.XX.XXXX, L. Č. X, XXX XX J., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, IČO: 50490044, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov o zaplatenie 497,89 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica ako tzv. upomínaciemu súdu dňa 25.05.2020 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia istiny vo výške 497,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.03.2019.

1.1. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 nadobudol uplatnenú pohľadávku od postupcu Slovenská sporiteľňa a.s. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 08.06.2015 zmluvu, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Následne žalobca uvádza, že podľa jeho názoru zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľský úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 704,23 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 497,89 €, z riadneho úroku vo výške 104,22 €, úroku z omeškania vo výške 41,48 € a z poplatkov vo výške 60,64 €. V konaní si však žalobca uplatňuje iba sumu istiny 497,89 € spolu so zákonným úrokom z omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz spisovej značky 13Up/1057/2020, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2.1. Voči tomuto platobnému rozkazu bol podaný odpor zo strany žalovaného (č.l. 66) v nasledujúcom znení „Právny predchodca od tejto zmluvy odstúpil dňom 14.03.2018. Vznášam námietku premlčania, odstúpením od zmluvy sa táto od začiatku zrušila a povinnosť vrátiť druhému čo dostal, tzv. bezdôvodné obohatenie sa premlčuje v 2 ročnej premlčacej lehote a žaloba bola podaná dňa 25.05.2020. Premlčacia lehota, ktorá uplynula 14.03.2020 sa podľa zákona číslo 62/2020 posunula na 24.04.2020.“

3. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním (č.l. 72 - 73), v ktorom uviedol nasledujúce - cituje § 48 ods. 1 OZ. Následne cituje čl. 11. bod 1. zmluvy, čl. III. bod 1. zmluvy, čl. III. bod 4. zmluvy, čl. III. bod 5.

zmluvy a uvádza, že podľa článku 13. bodu 6. VOP zmluva zaniká doručením odstúpenia druhej zmluvnej strane. Banka môže v odstúpení určiť neskorší deň zániku zmluvy. Žalobca ďalej uvádza, že ak je medzi účastníkmi zmluvy dojednaná možnosť od zmluvy odstúpiť, potom sa táto zmluva účinným odstúpením zrušuje od začiatku, opäť však len v tom prípade, ak si účastníci zmluvného vzťahu nedojednali odlišné účinky odstúpenia od zmluvy. V súdanom prípade si žalovaný a žalobca dojednali možnosť odstúpenia od uzavretej zmluvy v čl. 13.6. VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluvné strany si dojednali, že v prípade, ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy, nedôjde k zániku zmluvy od začiatku, ale až doručením tohto odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane. Dojednali si teda účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc. Rozdielnosť odstúpenia od zmluvy s účinkami ex tunc a účinkami ex nunc sa prejavuje tým, že pokým v prípade odstúpenia od zmluvy s účinkami ex tunc dochádza k zrušeniu zmluvy od začiatku čím sa na akékoľvek vzájomné plnenia strán automaticky nazerá ako na bezdôvodné obohatenie, odstúpením od zmluvy s účinkami ex nunc dochádza k zániku zmluvy až momentom účinnosti tohto odstúpenia, v dôsledku čoho plnenie, ktoré bolo poskytnuté pred zrušením zmluvy nemožno považovať za plnenie z neplatnej, resp. zrušenej zmluvy, a preto na takto poskytnuté plnenie ani nemožno aplikovať právny režim bezdôvodného obohatenia. V posudzovanom prípade došlo zo strany žalobcu k využitiu oprávnenia odstúpiť od zmluvy podaním zo dňa 14.03.2018 a k zrušeniu tejto zmluvy došlo v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 OZ dohodou zmluvných strán doručením tohto podania druhej zmluvnej strane. Nároky žalobcu vzniknuté pred odstúpením od zmluvy nemožno právne klasifikovať ako nároky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa jedná o nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, keďže k jej zániku došlo až doručením oznámenia o odstúpení od zmluvy. Následne podľa § 101 OZ je premlčacia lehota trojročná a ak k odstúpeniu od zmluvy došlo listom zo dňa 14.03.2018, k uplynutiu zákonnej premlčacej doby by došlo dňa 14.03.2021, preto žaloba podaná dňa 25.05.2020 bola podaná včas.

4. Žalovaný sa k predmetnej veci ďalej vyjadril podaním (č.l. 89), v ktorom reagoval na vyjadrenie žalobcu k odporu. Poukázal na to, že primárne zotrváva na námietke premlčania, pretože v prípade, ak súd dôjde k záveru jej oprávnenosti nie je potrebné sa ďalej vecou zaoberať, ale žaloba musí byť zamietnutá. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal záväznosť a platnosť VOP k zmluve o povolenom prečerpaní, keďže tieto podmienky žalovaný nepodpísal a banka ich k zmluve nedoložila. Zároveň odchýlenie od § 48 ods. 2 OZ pre neho znamená nepriaznivejšie dôsledky, a preto je v zmysle § 53 ods. 2 OZ a § 54 OZ vylúčené. Zároveň má za to, že zmluva o povolenom prečerpaní neobsahuje výšku RPMN, a preto poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy, žalovaný si nie je vedomý, aby bol v omeškaní so splácaním splátok, keď takáto povinnosť zo zmluvy nevyplýva. Rovnako v listine obsahujúcej odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.03.2018 banka neuviedla dôvod ukončenia tohto zmluvného vzťahu.

5. Listom zo dňa 18.11.2020 (č.l. 91) súd vyzval žalobcu, aby mu zaslal

- prehľad súm zaplatených žalovaným za čas trvania zmluvného vzťahu ako aj prehľad súm nim čerpaných,
- preukázal, že žalovanému pri podpise zmluvy boli odovzdané obchodné podmienky,
- preukázal, že pred postúpením pohľadávky bolo postupované podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách,
- špecifikoval a preukázal dôvod odstúpenia od zmluvy.

5.1. Na výzvu reagoval žalobca podaním doručeným súdu dňa 11.12.2020 (č.l. 93-95). V tomto podaní žalobca opísal podstatu povoleného prečerpania účtu. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že žalobca nepreukázal záväznosť a platnosť VOP. V zmysle čl. 3 ods. 1 - zmluvy sú jej súčasťou po a) Všeobecné obchodné podmienky. V zmysle čl. 3 ods. 3 - banka odovzdá klientovi súčasť zmluvy elektronickými prostriedkami prostredníctvom elektronickej služby internet banking alebo na elektronickú adresu klienta evidovanú bankou. Z uvedeného vyplýva, že VOP sú riadnou súčasťou zmluvy a sú pre žalovaného záväzné. Na základe citácie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/110/2015 ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 žalobca uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere môže byť tvorená viacerými listinami právnym putom previazanými komponentmi, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy. Žalobca sa ďalej nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že v zmluve má byť uvedená výška RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s čl. II písmeno a), d) jeho prílohy číslo 2. Žalobca cituje ustanovenie § 10 zákona číslo 129/2010 Z.z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do 3 mesiacov musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a), b), d), e) f), g), i), j), x) a aa) zákona, teda z vyššie citovaných zákonných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že na predmetný úverový vzťah sa nevzťahuje

ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch tak ako to tvrdí žalovaný. Žalobca zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky potrebné náležitosti vymedzené zákonom, a preto poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V ďalšom žalobca uvádza, že trvá na svojom vyjadrení zo dňa 13.10.2020, že zmluvné strany si v predmetnom vzťahu prostredníctvom čl. 13.6 VOP dojednali, že k odstúpeniu od zmluvy dochádza s účinkami od jeho doručenia druhej zmluvnej strany, teda dojednali si účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc. Vo vzťahu k § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca tento cituje a poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, pričom bol opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 18.12.2018, ktorú žalobca predkladá spolu s podacím hárkom. Na základe toho žalobca je presvedčený, že postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bol dodržaný. Žalobca rovnako poukazuje na § 89 ods. 1 zákona o bankách, podľa ktorého citácia „Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môže zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo, ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť.“ Poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktoré mali uviesť, že skutočne § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, a teda § 92 ods. 8 predmetného zákona má dispozitívnu povahu a práva a povinnosti tam upravené mohli byť zmluvne dojednané inak. Čo sa týka súm čerpaných a zaplatených žalovaným žalobca uviedol, že debetné operácie spočívajúce vo výbere kartou, platbe kartou a odchádzajúcich platiach z účtu mali výšku - 17 820,99 €, poplatky - 332,03 € predstavujú súčet položiek kartový poplatok 20 €, poplatok 266,03 € a poplatok za kartovú transakciu 46 €, debetné úroky - 359,16 € v platobnej histórii sú označené ako riadny debetný úrok, zmluvné úroky z omeškania - 10,67 €, spolu 18523,12 €. Kreditné operácie sú označené ako úhrady vo výške - 16 350,78 €, zľava - 2,07 €, storno - 656,61 €, spolu 17653,06 €. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma - 17 123,10 €, na poplatky suma - 271,66 €, na riadny úrok suma - 254,94 € a na úrok z omeškania suma - 3,36 €. Rozdiel debetných a kreditných operácií tak predstavuje 870,06 € a pozostáva z istiny - 697,89 €, z poplatkov - 60,64 €, riadneho úroku - 104,22 € a úroku z omeškania zmluvného - 7,31 €. Keďže po vypovedaní zmluvy/vyhlásení mimoriadnej splatnosti uhradil žalovaný na účet postupcu sumu v celkovej výške 200 €, ktorá bola započítaná na neuhradenú istinu úveru, žalovaná suma predstavuje neuhradenú istinu úveru vo výške 497,89 €. Žalobca rovnako súdu predložil platobnú históriu (č.l. 104-116) s výsledkom dlžnej istiny 497,89 €.

6. Súd teda vychádzal z listín tvoriacich súdny spis predložených žalobcom a zistil nasledujúce:

6.1. Dňa 22.03.2019 bola uzatvorená medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej mala byť aj pohľadávka uplatnená žalobou, čo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 14). Základom pohľadávky je zmluvný vzťah medzi postupcom a žalovaným zo zmluvy o povolenom prečerpaní (spotrebiteľský úver) nachádzajúcej sa na č.l. 15 spisu. Základné podmienky tohto povoleného prečerpania boli uvedené takto: výška povoleného prečerpania - 700 €, druh úveru - povolené prečerpanie, typ a výška úrokovej sadzby - premenlivá, 18,90% ročne v deň uzatvorenia zmluvy, splatnosť úrokov - mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť povoleného prečerpania - 03.07.2037.

Podľa čl. 2 ods. 1. zmluvy - banka poskytne povolené prečerpanie dlžníkovi, tak že vykoná pokyny dlžníka na prevod alebo výbery hotovosti z účtu dlžníka aj vtedy, ak dlžník nemá voči banke pohľadávku z účtu.

Podľa bodu II. ods. 3. - pohľadávka banky bude splácaná formou započítania pohľadávky banky voči pohľadávke dlžníka z účtu, ku ktorému je poskytované povolené prečerpanie. Započítanie banka vykoná v rozsahu vzniku pohľadávky dlžníka z účtu, ku ktorému je poskytované povolené prečerpanie v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú.

Podľa bodu III. ods. 1. zmluvy súčasťou zmluvy sú

- a) všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 01.01.2015,
- b) produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 01.01.2015,
- c) sadzobník,
- d) podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje.

Podľa bodu III. ods. 3. - banka odovzdáva klientovi súčasti zmluvy elektronicky prostredníctvom elektronickej služby internet banking alebo na elektronickú adresu klienta evidovanú bankou, na požiadanie banka poskytuje klientovi súčasti zmluvy v listinnej podobe.

6.2. Listom zo dňa 14.03.2018 (č.l. 18) došlo k odstúpeniu od zmluvy: „Banka v súlade s dohodnutými podmienkami pre poskytovanie bankových produktov a služieb odstupuje od zmluvy, na základe ktorej

vám banka poskytla a vedie účet číslo R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia. Výška pohľadávky banky z účtu ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 870,06 €, pričom ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto odstúpenia môže byť táto pohľadávka vyššia, a to z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov v zmysle sadzobníka. Táto pohľadávka zahŕňa nesplatenú pohľadávku banky z povoleného prečerpania/kontokorentného úveru poskytnutého z účtu, ak takáto pohľadávka existuje.“ Javí sa, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o účte, čo by malo spôsobovať aj zánik povoleného prečerpania a nie od zmluvy o povolenom prečerpaní pri zachovaní zmluvy o účte.

6.3. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. (č.l. 19-23), Definície pojmov, zmluva znamená - zmluvu uzatvorenú medzi bankou a klientom.

Podľa bodu 13. Zánik záväzkových vzťahov ods. 1. - banka a klient môžu zmluvu ukončiť dohodou, výpoveďou alebo odstúpením.

Podľa bodu 13.5. banka môže odstúpiť od zmluvy ak:

- a) klient uviedol nesprávne údaje alebo zamľchal údaje podstatné pre rozhodnutie banky uzatvoriť zmluvu.
- b) klient porušil zmluvu podstatným spôsobom alebo opakovane,
- c) klient nespojil svoj záväzok voči banke ani v dodatočnej lehote, ak ju banka určí,
- d) klient ani po výzve banky neposkytol alebo nedoplnil zabezpečenie pohľadávky banky,
- e) bolo začaté konkurzné konanie na majetok klienta alebo reštrukturalizačné konanie klienta, alebo klient vstúpil do likvidácie, alebo bol podaný návrh na začatie súdneho výkonu rozhodnutia, alebo exekučného konania, alebo dobrovoľnej dražby na majetok klienta.

Podľa bodu 13.6. - zmluva zaniká dorúčením odstúpenia druhej zmluvnej strane. Banka môže v odstúpení určiť neskorší deň zániku zmluvy.

6.4. Pre povolené prečerpanie ďalej existovali Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne a.s. (č.l. 24 - 29), ktoré podľa bodu 1.5 (zmluva a produktové obchodné podmienky majú prednosť pred VOP) mali prednosť pred všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s.

Prípady porušenia zmluvy o povolenom prečerpávaní zo strany klienta sú uvedené v bode 3.27 pís. a) až j) týchto Produktových obchodných podmienok a podľa bodu 3.28, ak nastane niektorý z prípadov porušenia, banka môže

- a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o povolenom prečerpaní alebo jej časti, t.j. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnych platnosti,
- b) vypovedať alebo odstúpiť od zmluvy o povolenom prečerpaní,
- c) podľa zákona o platobných službách odpísať peňažné prostriedky do výšky sumy pohľadávky banky, z ktoréhokoľvek účtu klienta vedeného v banke, a to aj bez predloženia platobného príkazu.

7. Vo vzťahu k Všeobecným obchodným podmienkam ako aj Produktovým obchodným podmienkam treba uviesť tak ako vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok, že Produktové obchodné podmienky majú prednosť pred Všeobecnými obchodnými podmienkami. Potom pre prípad skončenia právneho vzťahu z povoleného prečerpania majú byť prednostne použité Produktové obchodné podmienky a povolené prečerpanie porušené spôsobom v nich uvedeným možno skončiť spôsobom rovnako v týchto Produktových podmienkach uvedeným.

7.1. Bod 13. ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok upravujúci zánik záväzkových vzťahov je ustanovením všeobecným, ktoré sa aplikuje v prípade, ak právne vzťahy zo zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom nie sú upravené niektorými z Produktových obchodných podmienok. Tomu by v podstate zodpovedal aj postup žalobcu, pretože z listu s názvom odstúpenie od zmluvy vyplýva, že sa odstupuje od zmluvy, na základe ktorej banka poskytla a vedie účet čísla tam uvedeného a týmto odstúpením zmluvy má dôjsť aj k zániku povoleného prečerpania.

8. Odstúpenie od zmluvy o účte (pričom z tvrdení v žalobe vyplýva, že sa tak malo stať pre porušenie podmienok splácania povoleného prečerpania) považuje súd za absolútne neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť (Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.). Z tohto právneho úkonu totiž žiadnym spôsobom nevyplýva aký bol dôvod pre takýto postup, a teda ak dôvodom nebolo porušenie zmluvy o povolenom prečerpaní vrátane Produktových podmienok, keďže podľa nich žalobca nepostupoval, pretože neodstúpil iba od Zmluvy o povolenom prečerpaní (čo odporuje opisu skutkového stavu v žalobe), aký bol iný dôvod odstúpenia od zmluvy o účte, ktorú žalobca súdu ani nepredložil. Vo vzťahu k určitosti odstúpenia od zmluvy súd poukazuje na nasledujúcu judikatúru:

NS ČR sp. zn. 30Cdo/1233/2011 - Údaj o dôvodu odstoupení je imanentní součástí každého jednostranného odstoupení od právního úkonu; bez uvedení tohoto údaje nelze pokládat jednostranné odstoupení od právního úkonu za perfektní a nemůže mít za následek sledované právní účinky (srov. NS ČR sp. zn. 21 Cdo 4986/2010).

R - 62/2017: Ak nie je v odstúpení od zmluvy ako jednostrannom právnom úkone dostatočne vymedzený dôvod odstúpenia, nie je možné chýbajúci obsah odstúpenia ako právneho úkonu doplniť výkladovými pravidlami uvedenými v ustanoveniach § 266 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka.

8.1. Uvedené odstúpenie od zmluvy je navyše nezrozumiteľné aj v tom, že uvádza, že pohľadávka vo výške 870,06 € zahŕňa aj nesplatenú pohľadávku banky z povoleného prečerpania. V ďalšej časti tohto listu sa však uvádza „V prípade, že ste s bankou uzatvorili zmluvu predmetom, ktorej je poskytnutie úveru alebo kreditnej karty a v tejto zmluve bol dohodnutý spôsob splácania odpisovaním peňažných prostriedkov z vyššie uvedeného účtu banka vám týmto oznamuje, že nadobudnutím účinnosti tohto odstúpenia nebude možné tento spôsob splácania úveru a kreditnej karty realizovať. Banka váš žiada, aby ste si zabezpečili splácanie tohto úveru a kreditnej karty iným spôsobom.“

Je nesporné, že aj zmluva o povolenom prečerpaní je formou úveru, čo priamo z nej vyplýva, kde pod zmluvou o povolenom prečerpaní je uvedené, že ide o spotrebiteľský úver. Potom nie je zrejme aký je skutočný vzťah odstúpenia od zmluvy k povolenému prečerpaniu ako forme úveru, keďže na jednej strane sa v odstúpení od zmluvy uvádza, že pohľadávka zahŕňa aj povolené prečerpanie. Na druhej strane sa v odstúpení od zmluvy uvádza, že v prípade úveru, ktorý sa deje spôsobom splácania odpisovaním peňažných prostriedkov z účtu, čo je aj forma povoleného prečerpania, tak sa má dohodnúť iný spôsob splácania.

9. Za nesprávnu zo strany právneho predchodcu žalobcu považuje súd aj inkorporáciu Všeobecných obchodných podmienok a Produktových podmienok za súčasť zmluvy o povolenom prečerpaní. Z § 273 OBchZ. (Časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené) vyplýva, že Všeobecné obchodné podmienky, resp. Produktové podmienky musia byť dané k dispozícii klientovi pred uzavretím zmluvy (arg. k návrhu priložené) alebo mu musia byť známe. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania ako aj z vyjadrenia žalobcu však splnenie uvedeného nevyplýva. Naopak vyplýva z nich, že tieto súčasti zmluvy mu mali byť zaslané elektronickým spôsobom. Ak mu teda boli zaslané elektronickým spôsobom a žalobca netvrdí, že žalovaný bol s nimi pred podpisom zmluvy o povolenom prečerpaní oboznámený, nemôžu byť súčasťou zmluvy, pretože klienta-spotrebiteľa nemôžu zaväzovať ustanovenia, s ktorými sa nemohol oboznámiť pred podpísaním zmluvy, teda ktoré mu známe pred podpísaním zmluvy neboli. V tomto prípade mal súd za nesporné, že sa s týmito súčasťami zmluvy mohol spotrebiteľ oboznámiť až vtedy, ak si doma alebo na inom mieste prostredníctvom svojej elektronickej adresy predmetné súčasti zmluvy otvoril a prečítal. To, či VOP alebo iné OP boli súčasťou zmluvy o účte žalobca ani len netvrdil.

10. Listom zo dňa 18.12.2018 žalobca preukázal, že žalovanému zaslal list s názvom Výzva, v ktorom ho upozorňuje na omeškanie so zaplatením sumy 696,36€ s tým, že ak túto nezaplatí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

10.1. Listom zo dňa 19.10.2017 s názvom Výzva vo vzťahu k pohľadávke - 210 osobný účet s dátumom uzatvorenia zmluvy 08.6.2015 mal žalobca žalovanému oznámiť, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 30.09.2017 vo výške 78,48 € s príslušenstvom. Aj z uvedenej listiny vyplýva, že žalobca žalovanému oznamoval omeškanie so splácaním pohľadávky na osobnom účte, ktorú však nedefinoval ako pohľadávku z povoleného prečerpania.

11. Na základe vyššie uvedeného tak súd dospel k záveru, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.03.2018, pričom doručenie tohto listu žalovaný v zastúpení právnym zástupcom nepoprel, je neplatným právnym úkonom, pretože na jeho základe nie je zrejme súdu a ani žalovanému ako to vyplýva z jeho vyjadrení, čo bolo skutočným dôvodom odstúpenia od zmluvy a aké povinnosti mali byť zo strany žalovaného porušené. Navyše, odstúpenie od zmluvy malo byť vykonané na základe dohodnutých podmienok pre poskytovanie bankových produktov a služieb, pričom z toho nie je zrejme o aké dohodnuté podmienky ide, či ide o podmienky zmluvné alebo podmienky uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, alebo podmienky uvedené v produktových obchodných podmienkach, pričom však súd robí záver, že všeobecné obchodné podmienky ani produktové podmienky pre povolené prečerpanie súčasťou zmluvy

o povolenom prečerpaní neboli, pretože v čase podpisu zmluvy ich žalovaný k dispozícii nemal, a teda sa s nimi oboznámiť nemohol.

12. Súd má námietky aj voči samotnej zmluve o povolenom prečerpaní, ktorá stavia spotrebiteľa do značne sťaženej situácie. Zmluva o povolenom prečerpaní sa nachádza na jednej strane, pričom z nej prakticky nevyplývajú práva a povinnosti zmluvných strán, a to najmä dôvody, pre ktoré môže byť spotrebiteľ ako klient sankcionovaný formou predčasného ukončenia zmluvného vzťahu (Znalosti o zmluve o účte súd nemá z dôvodu jej nepredloženia žalobcom). Aj pri platnej inkorporácii ustanovenia o súčasti zmluvy formou všeobecných obchodných podmienok a produktových obchodných podmienok pre povolené prečerpania, by súd zmluvu rovnako považovala za netransparentnú a neprehľadnú, pretože aj keď je pravdou, že zmluva nemusí byť vyhotovená vo forme jedného dokumentu, súd je presvedčený o tom, že v prípade spotrebiteľských vzťahov, tzn. ak je na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane korporácia typu banky s obrovským administratívnym a právnickým aparátom, možno oprávnene očakávať, aby také podstatné náležitosti ako je skončenie právneho vzťahu pre porušenie povinnosti klienta boli uvedené priamo v zmluve, prípadne aby bol priamo v zmluve odkaz na konkrétne ustanovenie všeobecných obchodných podmienok alebo produktových podmienok, ktoré túto problematiku upravuje. Nie je predsa reálne žiadať, aby okrem zmluvy spotrebiteľ si prečítal ďalších cca 18 strán všeobecných obchodných podmienok a produktových podmienok s rôznymi odbornými výrazmi a chcieť od neho, aby im porozumel bez potrebného vysvetlenia. Súd na jednej strane chápe automatizáciu zmluvných vzťahov zo strany žalobcu, ale na druhej strane táto nemôže ísť na úkor zrozumiteľnosti a transparentnosti, a teda nemôže byť v neprospech spotrebiteľa. Ak teda na podstatné náležitosti zmluvného vzťahu, medzi ktoré súd považuje aj možnosť tak závažného následku ako je predčasné ukončenie zmluvného vzťahu nie je v zmluve dostatočný odkaz, kde v obchodných podmienkach (v prípade ich platnej inkorporácie) ich má spotrebiteľ bez nutnosti prečítania celého rozsiahleho materiálu hľadať, je minimálne nutné, aby bolo preukázané z rokovania medzi bankou a klientom, že na takéto ustanovenia bol výslovne upozornený.

13. Podmienky postúpenia pohľadávky vo vzťahu k spotrebiteľovi z finančných vzťahov s bankou upravuje § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch:

(1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

13.1. Ak teda súd dospel k záveru, že odstúpenie od zmluvy je neplatné, znamená to, že právny vzťah by mal trvať naďalej a bez platného ukončenia právneho vzťahu nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Z dôvodu uvedeného záveru sa súd námietkou premlčania nezaoberal.

14. Pokiaľ ide o výklad § 92 ods. 8 zákona o bankách, výklad prezentovaný dodávateľmi v právnej praxi neuspel, keďže Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 dospel k záveru - Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

15. Rovnako má súd za to, že ustanovenie, ktoré v rámci spotrebiteľského vzťahu mení § 48 ods. 1 OZ, tak že odstúpenie od zmluvy zo strany dodávateľa, by nebolo odstúpením s účinkami ex tunc, ale ex nunc je neplatné, keďže oproti zákonnému zneniu právny vzťah strán spotrebiteľského úverového obchodu upravuje nerovnovážne vo vzťahu k spotrebiteľovi. Na základe zákonného ustanovenia by totižto spotrebiteľ mal povinnosť dodávateľovi vrátiť iba rozdiel medzi sumou ním skutočne čerpanou a sumou už zaplatenou, teda bez úrokov a bez poplatkov. Ak dodávateľ inkorporuje do zmluvy alebo iného zmluvného dokumentu ustanovenie, ktoré vylučuje zákonné ustanovenie § 48 ods. 1 OZ tým spôsobom, že dochádza k povinnosti zo strany spotrebiteľa zaplatiť vyššiu sumu ako sumu predstavujúcu rozdiel medzi sumou čerpanou a sumou zaplatenou je takéto ustanovenie v neprospech spotrebiteľa a je teda neplatné (§ 54 ods.1 OZ - Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť

od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.).

16. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.1. Žalovaný v konaní plne úspešný má voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.